

מ"ת 11130/01/20 - מדינת ישראל נגד אבראהים דיב עווד, חסיבה בת עומר מנאצרה - שוחררה, אמג'ד בן באסל נאצר - שוחרר, עדנאן בן אבראהים תרתיר

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

מ"ת 11130-01-20 ישראל נ' דיב עווד(עציר) ואח'

בפני כבוד השופט עידו דרויאן-גמליאל
מבקשת מדינת ישראל
נגד משיבים
1. אבראהים דיב עווד (עציר)
2. חסיבה בת עומר מנאצרה - שוחררה
3. אמג'ד בן באסל נאצר - שוחרר
4. עדנאן בן אבראהים תרתיר (עציר)

ב"כ המבקשת עו"ד איקן
ב"כ המשיב 1 עו"ד חמדאן
ב"כ המשיב 3 עו"ד נאשף

החלטה בעניין המשיבים 1 ו-3

1. לפני בקשת המדינה לעצור עד לתום ההליכים את המשיבים 1 ו-3 - אבראהים ואמג'ד - שהוגשה ביום 06.01.20 יחד עם כתב אישום המייחס להם את העבירות הבאות:

א. אבראהים, בארבעה אישומים: קשירת קשר לביצוע פשע, שהיה בלתי חוקית בישראל, נהיגה ללא רישיון, נהיגה ללא פוליסת ביטוח תקפה, פריצה לרכב בצוותא בכוונה לבצע פשע, גניבת רכב, סיכון חיי אדם בנתיב תחבורה, שוד והתחזות כאדם אחר;

ב. אמג'ד, באישום ראשון בלבד: קשירת קשר לביצוע פשע, שהיה בלתי חוקית בישראל, נהיגה ללא רישיון, נהיגה ללא פוליסת ביטוח תקפה, פריצה לרכב בצוותא בכוונה לבצע פשע, גניבת רכב, סיכון חיי אדם בנתיב תחבורה;

2. ב"כ המלומדים של הצדדים טענו בכתב ובעל-פה לעניין קיומן של ראיות לכאורה, אך סוף-דבר, לאחר שמיעת טענות ההגנה בדיון ביום 05.04.20, הבהירו הסניגורים כי "אין מחלוקת בשלב זה על הראיות והעובדות, אלא על התפיסה המחמירה של התביעה... אין צורך שבית המשפט יכריע בראיות".

3. הסניגורים עתרו לשחרורם של המשיבים בערובות כספיות בלבד.

מעשים ואישומים:

1. אישום ראשון [לכלל המשיבים]:

א. המשיבים, שלאיש מהם אין אישור כניסה לישראל, קשרו קשר לגניבת כלי רכב בישראל ולהעברתם לשטחים;

ב. ביום 22.12.19 נכנסו המשיבים לישראל ברכב יונדאי גטס בו נהג אברהמים. המשיבים פרצו לרכב בפתח תקוה וגנבו אותו, כשהמשיב 4 נהג אותו לכיוון השטחים ולפניו נוסעים יתר המשיבים בגטס כדי להנחותו. המשיב 4 הגיע למחסום ושם נעצר על-ידי המשטרה;

ג. יתר המשיבים חזרו לפתח תקוה, שם פרצו לרכב נוסף וגנבו אותו. אמג'ד נהג הפעם ברכב הגנוב, בעוד אברהמים והמשיבה 2 נוסעים לפניו בגטס כדי להנחותו. בהגיעם לקרבת המחסום הבינו המשיבים כי במקום שוטרים ומחסום דוקרני על הכביש, ואז ירדה המשיבה 2 מהגטס ואילו אברהמים בגטס ואמג'ד ברכב הגנוב החלו לנהוג בפראות ותוך סיכון חיי אדם, כמתואר להלן;

ד. אברהמים הסיע את הגטס בניגוד לכיוון התנועה וכשחסמו שוטרים את נתיב נסיעתו החל לנסוע לכיוון השני כשהוא 'מזגזג' בפראות בין המכוניות הנוסעות ונוסע במהירות הישר לכיוונו של שוטר שהורה לו לעצור ושניצל כשקפץ מעבר לחומה שלצד הכביש, וכך עד שפגע בעוצמה בעמדת בידוק ונעצר. בעת מעצרו הזדהה כאחיו ואף הציג את דרכונו של אחיו לשוטרים;

ה. אמג'ד הסיע את הרכב הגנוב בשביל עפר, התעלם מהוראות שוטר, ונסע לאחור במהירות הישר לכיוונו של השוטר שנאלץ להימלט. אמג'ד המשיך בנסיעה פראית, גם לאחר שעלה על מחסום דוקרנים, החל לנסוע בניגוד לכיוון התנועה תוך שהוא מסכן שוטרים שעמדו בצמוד לנתיב נסיעתו, וכך עד שפגע במשאית ולא יכול היה להמשיך בנהיגת הרכב ועצר;

2. אישום שני [אברהמים והמשיבה 2]:

ביום 18.12.19 לפנות בוקר, נכנס אברהמים לישראל יחד עם המשיבה 2, פרצו לרכב בראש העין, גנבו אותו והעבירו אותו לשטחים.

3. אישום שלישי [אברהמים]:

א. ביום 23.11.19 בערב, נכנס אברהמים לישראל עם אחרים, פרץ איתם לרכב בשוהם, גנב אותו ונהג בו לכיוון השטחים. דבר הגניבה נודע למשטרה שהציבה בדרכו של אברהמים מחסום דוקרני וניידות שחסמו את הכביש. כשהגיע אברהמים למחסום ניסה להימלט בפניית פרסה אך גם נתיב זה נחסם בניידת;

ב. שני שוטרים יצאו לעבר הרכב, שלפו את אקדחיהם והורו לאברהמים לעצור, אך

אברהמים הסיע במהירות את הרכב לאחר לכיוונו של שוטר שנמלט בקפיצה הצידה ונחבל;

ג. גם לאחר שהשוטרים ירו בגלגלי הרכב המשיך אברהמים בנסיעתו עד שנטש עם האחרים את הרכב בשביל עפר ונמלט מהמקום;

4. אישום רביעי [אברהמים]:

א. ביום 08.11.19 בשעת בוקר, נכנס אברהמים לישראל עם אחר ברכב ניסאן, והשניים החלו לעקוב אחר רכב יונדאי, בו נסע הנפגע מר חגי קול, כדי לגנוב בתחבולה;

ב. השניים פגעו במזיד ביונדאי, כדי לאפשר גניבתו, ובעת שהנפגע ירד מרכבו כדי לשוחח אתם, נכנס אברהמים לרכב והחל לנסוע במהירות מהמקום;

ג. הנפגע ניסה למנוע את גניבת הרכב ופתח את דלת הנהג, אך אברהמים המשיך בנסיעה מהירה כשהנפגע "אחוז בדלת" - מעשה בגינו מואשם אברהמים בביצוע שוד;

תמצית טענותיהם של המשיבים:

1. עיקר טענותיו של אברהמים:

א. בכל האירועים הנדונים בארבעת האישומים, לא היה זה אברהמים שנהג בכלי הרכב הגנובים;

ב. נסיעתו של אברהמים, בגינה יוחסה לו עבירה של סיכון חיי אדם בנתיב תחבורה, היתה נסיעה לאחר למרחק קצר מאוד וכשלא ידע ולא יכול היה לדעת כי משהו עומד מאחורי הרכב;

ג. העבירות החמורות המיוחסות לאברהמים - סיכון חיי אדם ושוד - אינן תואמות את העובדות שבבסיסן וראוי היה לייחס לו עבירות קלות יותר, שבסמכות בית משפט השלום, ושברגיל אינן גוררות מעצר עד לתום ההליכים;

ד. משלב מסוים כבר ידעה המשטרה על העבירות הנטענות וארבה למשיבים. ב"כ המשיב קובל על-כך שהשוטרים לא פעלו קודם לכן למניעת העבירות אלא המתינו לביצוען, ומציין כי התנהגות זו מעידה כי גם המשטרה לא ראתה מסוכנות משמעותית מהמשיבים;

2. עיקר טענותיו של אמג'ד:

א. למשיב זה יוחסו שלוש עבירות של גניבת רכב, בעוד למשיב 4 יוחסו עבירה אחת מסוג זה, אף שנטען כי ביצעו את העבירות בצוותא;

ב. אף אמג'ד טוען כי יוחסו לו עבירות חמורות, אף שניתן ומוצדק היה להעמידו לדין

על עבירות קלות יותר, הנסמכות על אותו מצע עובדתי;

ג. העבירה של סיכון חיי אדם בנתיב תחבורה מבוססת על נהיגה קצרה של אמג'ד וסיכון של שוטר שלמעשה גרם בעצמו לסיכון כשרץ לנתיבו של הרכב הנוסע;

עניינו של המשיב 1, אבראהים:

1. אבראהים עשה לו לכאורה מנהג מכניס של גניבת כלי רכב מישראל, לאחר פריצתם, והעברתם לשטחים מדובר במעשים חוזרים ומתוכננים, שאבראהים התמיד בהם, בביצוע המעשים המתוארים באישומים הראשון והשני, גם לאחר האירוע החמור המתואר באישום השלישי, שכלל גם יריות.
 2. האירועים המתוארים באישומים הראשון והשלישי מלמדים על סיכון חיי אדם ברמת חומרה (לכאורית) גבוהה: נסיעה בניגוד לכיוון התנועה, 'זגזוג' פרוץ בין כלי רכב, והשיא שבכמעט-דריסה של שני שוטרים; מה נפקות יש למרחק הנסיעה, כשגם בנסיעה קצרה מספיק אבראהים ליצור סיכונים חמורים?
 3. טענת ההגנה, לפיה אבראהים לא נהג בכלי הרכב הגנובים, תואמת לכל היותר שניים מבין האישומים, אך אין בה דבר: פריצת הרכבים וגניבתם נעשו במסגרת התארגנות עבריינית לפעולה בצוותא, ובכל אחד מהאירועים נטל אבראהים חלק מהותי.
 4. בחנתי לבקשת הסניגור המלומד את התאמת העבירות שיוחסו לאבראהים לעובדות הנטענות, ולא מצאתי כל פגם בהחלטת התביעה. כידוע, לתביעה מסור שיקול הדעת לעניין העבירות בהן תאשים נאשם, ובמקרה דנן לא עולה אף אבק-ספק בסבירות החלטתה. המעשים הנטענים חמורים בנסיבותיהם וסעיפי העבירות משקפים חומרה זו.
 5. לעניין ייחוס עבירת שוד באישום הרביעי, הפנה הסניגור לדברי הנפגע לפיהם לא מדובר בשוד. הנפגע איננו משפטן, לפי הידוע, והתביעה היא זו שמומחיותה בהתאמת סעיף עבירה לנסיבות נתונות. לפי פשוטם של דברים, ומבלי להיכנס לדקויות שאין מקומן במסגרת זו, מתקיימים יסודותיה של עבירת השוד.
 6. גם בפעולת המשטרה לא מצאתי שיהיו או פגם אחר, שעשוי להעיד על התייחסות מקלה של גופי האכיפה למעשי המשיבים.
 7. כללם של דברים:
- המשיב מסוכן לציבור ולרכושו ברמה גבוהה ביותר, כפי שמוכיחים המעשים עצמם, יחד עם היעדר רתיעה גם לאחר שכמעט נלכד, ויתר הנסיבות המפורטות לעיל. לא ניתן לתת אמון בסיסי במשיב, שהוא כידוע תנאי לשחרור בתנאים, לנוכח יחסו לשלוחי החוק והיעדר הרתעה. החשש להימלטות מן הדין אינו מופרך, לנוכח מגוריו בשטחים והיותו אזרח אמריקאי.
8. אין מנוס אפוא ממעצרו של המשיב עד לתום ההליכים בעניינו וכך אני מורה.

עניינו של המשיב 3, אמג'ד:

1. אין להכחיש: ליד צרור מעלליו של אברהמים מתגמד עניינו של אמג'ד, אך גם מעשיו של אמג'ד אינם קלים ובוודאי שהם מבססים את טענת התביעה למסוכנותו.
2. באישום הראשון, בו מואשם אמג'ד, מתוארת פעולתו כחלק מהתארגנות עבריינית, ששללה המיועד היה שני כלי רכב אותם פרצו וגנבו, וכשאמג'ד נהג את אחד מהם לכיוון השטחים. נהיגתו הפרועה, שמטרתה בריחה מהשוטרים, מעידה על היעדר רתיעה מכוחות החוק ועל נכונות לבצע מעשים מסוכנים וקיצוניים כדי להימנע מלתת את הדין על מעשיו.
3. את טענות ההגנה, לעניין התאמת סעיפי העבירה לעובדות ולעניין משך הנסיעה הפרועה, אדחה כפי שנדחו בעניינו של אברהמים, כמפורט לעיל.
4. עיון בהחלטותיו שלבית המשפט העליון בנושא מעצר עד תום ההליכים, של מי שמואשמים בנהיגה פראית ומסוכנת תוך סיכון הציבור והימלטות מכוחות המשטרה, מלמד כי המעשים המיוחסים להם הביאו לעתים רבות למסקנה כי נשקפת מהם מסוכנות גבוהה, אשר לא נמצא לה מענה הולם בחלופת מעצר - מי שנוהג (תרתי משמע) כאמג'ד, מעיד על עצמו שהוא נטול כל רסן בהתנהגותו, שאין עליו מורא החוק, אין עליו מורא המשטרה, וחיי אדם נדמים בעיניו כקליפת השום, שהרי בנהיגתו הפראית (ואף ללא רישיון נהיגה וללא ביטוח) יכול היה לפגוע בעוברי דרך אחרים [בש"פ 2192/20 אל צענא נ' מ.י. (2020), בש"פ 5159/19 אלחמידי נ' מ.י. (2019), בש"פ 8326/17 עודה נ' מ.י. (2017)].
5. אולם, עוד מובא בדברי בית המשפט העליון גם סייג: "ברי כי אין מדובר בקביעה קטגורית גורפת וגם במקרים כגון דא תיתכנה חלופות מעצר הולמות - והכל בהתאם למארג הנתונים הרלוונטיים, ובהם בין היתר העבירות הפרטניות המיוחסות לנאשם ונסיבות ביצוען, עברו הפלילי ויתר נתוניו האישיים, והיתכנותה הקונקרטית של חלופת מעצר (ועמדתו של שירות המבחן לגביה, ככל שהתבקשה)" [אל צענא ואלחמידי, לעיל]. טוען אפוא הסניגור המלומד, שלו מדובר היה באזרח או תושב ישראל, ודאי שהיה משוחרר לחלופת מעצר, או למצער עובר למעצר בפיקוח אלקטרוני. לכך יש להשיב כי אין הדברים ברורים ומובטחים, ומכל מקום - גם אם יש להשוות ככל האפשר את ענייניהם של תושבי שטחים לענייניהם של תושבי ישראל, הרי ודאי שלא היה משוחרר תושב ישראלי אלא לחלופת מעצר, לאחר בחינתה על-ידי שירות המבחן ובית המשפט.
6. בנסיבות אלה, של מסוכנות נטולת-רסן וחוסר האפשרות לתת אמון במי שמתייחס כך לשלוחי החוק, וכשאין כל חלופת מעצר שניתן לבחון, הרי על-אף היעדרו של עבר פלילי, יעצר אמג'ד עד לתום ההליכים בעניינו.

סוף דבר:

הימים ימי מגפה ויש להביא עניין זה בחשבון לפי הדין, אך אין בכך כדי לתת בידו של כל נאשם את מפתח הכלא עם מעצרו. לנוכח עוצמתן של עילות המעצר וחוסר ההיתכנות לקדם פני רעה באמצעי שאינו פוגעני כמעצר בכליאה, אני מורה על מעצרו של המשיבים 1 ו-3 עד לתום ההליכים בעניינם.

ניתנה היום, י"ג ניסן תש"פ, 07 אפריל 2020, במעמד הצדדים.